

Stuiter heeft een uitnodiging gekregen van Sterre en Steven Stroom om een reis mee te gaan maken in de grote vakantie, maar voordat het zover is moeten er eerst wat lessen gevolgd worden om aan boord ook wat dingen te kunnen doen. Vandaag staat weer een les op het programma over contacten leggen en onderhouden met de buitenwereld via de zendapparatuur. Gelukkig hoeft Stuiter niet alle moeilijke technische dingen te leren, maar wel hoe je het moet gebruiken.

Al een paar keer heeft Sterre Stuiter in kleine stapjes laten zien wat je allemaal moet doen. Vandaag gaan ze daar mee verder. Stuiter vindt het nog steeds spannend, je moet door een microfoon praten met mensen die je niet kan zien, en die je niet kent. Het lijkt op telefoneren, maar toch voelt het anders. Opgewekt stapt Stuiter aan boord.

“Goedemorgen Sterre, “ begroet Stuiter en Sterre groet hem terug.

“Zullen we maar meteen aan het werk gaan, het is nu rustig en weet je nog wat je allemaal moet doen” Samen gaan Sterre en Steven naar het bureau waarop een heleboel apparaten staan met in het midden een microfoon. Hardop zegt Stuiter wat er moet gebeuren “Eerst de “aan-knop” omzetten, dan met die knop zoeken naar een kanaal”.

Verder komt Stuiter niet. Buiten klinken een heleboel knallen “Jij blijft hier”, roept Sterre terwijl ze het trappetje van de kajuit opstormt en weg is ze in de richting van het geluid. Steven is in geen velden of wegen te bekennen.

De knallen komen uit het laboratorium van Professor Plof. Pats, knal, wromm, knal boem !!!!!

Rozemarijn, die in de keuken bezig is, gooit haar aardappelmesje meer en holt naar het lab. Daar ziet ze rookpluimen uit de ramen komen. Hier moet hulp komen, maar eerst kijken hoe Plof het maakt. Gelukkig ziet Rozemarijn Plof met een verward hoofd met piekharen over de grond het lab uitkruipen. Ze laat een zucht van verlichting. Bas Bos, die het geluid als directe buurman ook heeft gehoord, komt aanhollen met zijn mobiele telefoon in de hand.

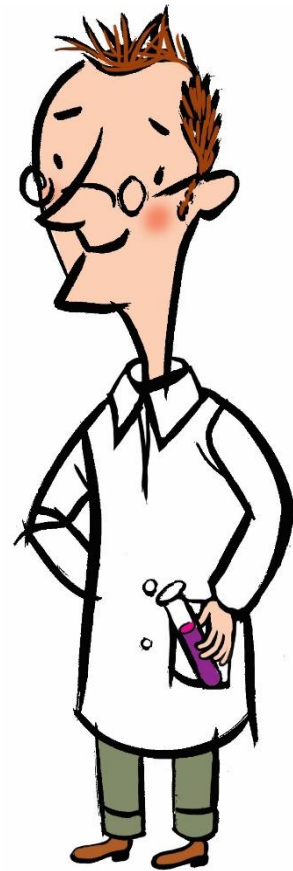
“Ik probeer de hulpdiensten te bellen, maar ik heb geen bereik” roept hij Rozemarijn toe.

Professor Plof wil opstaan, maar zonder hulp lukt dat niet. Hij kan niet op zijn handen steunen.

“Het valt allemaal wel mee, het had erger kunnen zijn,” stamelt hij wanneer Rozemarijn samen met Bas Bos hem overeind helpen.

“Ik ben wel even met de dokter,” zegt Rozemarijn, “dan kan die komen kijken war er aan de hand is.”

Professor Plof vindt dat maar overdreven. “Laat maar mijn Roosje, het gaat wel over voordat ik een meisje word!”

Maar Rozemarijn zet door en loopt naar binnen om te bellen. Helaas zonder succes. De huislijn geeft een toeterend geluid en haar mobiel heeft ook geen bereik.

In de tussentijd zijn een paar andere bewoners uit Hotsjietonia uit alle richtingen aan komen hollen. Rebbel pakt haar mobieltje uit haar broekzak.

“Ik bel wel even met de dokter, ik heb net een nieuwe telefoon, dus geen probleem.” zegt ze.

Maar wie het ook probeert, niemand in heel Hotsjietonia heeft bereik. Steven is nog niet naar de plek waar al die knallen vandaan komen gegaan. Bibberend stapt hij de kajuit in. Hij ziet Stuitertje en vraagt zachtjes “Waar is Sterre”?

“Die is op het geluid af, maar ik moest hier blijven.” antwoordt hij beleefd.

Dan klinken er piepjes in de kajuit. Die komen uit één van de apparaten. Ik draai me om en hoop Steven te zien, maar die is er niet meer. Ik probeer kalm te blijven, wat heeft Sterre me ook alweer geleerd. Ik draai aan een knopje.

Hallo, hallo, is daar iemand – over “

klinkt het uit de luidspreker.

Ik laat een diep zucht en antwoord zachtjes “Ja ik ben hier, Stuiter uit Hotsjietonia – over.”

“Hallo ik ben Piet, kan je me goed horen – over?”

Ik knik en bedenk me dan dat ik iets moet zeggen, knikken zie je niet door een microfoon.

“Ja luid en duidelijk – over”

“Heb je ook al die knallen net gehoord, - over Weer wil ik knikken. “Ja. Ja dat is vast bij

Professor Plof. Er zal wel weer eens iets mislukt zijn – over”

“Hebben jullie telefoon? Hier niet – over,”

gaat Piet verder.

“Moet ik even kijken – over.”

Ik loop naar de telefoontoestel en neem de hoorn op en luister. Dan ga ik terug naar het zendapparaat.

“Nee Piet, de telefoon maakt een onbekend piepend geluid – over.

“Okay, hier dus ook niet, en ook niet via de mobiele telefoons – over”

Midden in het gesprek met Piet komt Sterre de kajuit weer binnen hollen. Ze pakt haar mobieltje en holt weer weg.

“Ik met de dokter bellen, roept ze nog en voordat ik nog iets kan zeggen is Sterre weer verdwenen.

“Hallo, hallo – over”

roept Piet weer.

“ja, ja, ik ben er nog. Kennelijk is er een dokter nodig – over.

“Ik ken een dokter die ook zendamateur is. Kan wel kijken of die te bereiken is. – over

Graag – over

Dan hoor ik een vriendelijke stem zeggen “Hier Klaas”, dan een boel geruis en dan vang ik op “Hotsjietoina zeg je Piet”, weer geruis en tot slot “ik ben al onderweg.”

Ik wil net de zender uitzetten als Sterre weer de kajuit in komt. Ze geeft me een zetje. “Even opschuiven, ik moet een dokter bellen”. Ratelt ze. Sterre pakt een seinapparaatje en dan tikt ze ---/.../---//---/.../---// Ik weet dat dat s.o.s. betekent.

“Wat doe je nou”, vraag ik aan Sterre, “er is al een dokter onderweg. Hij heet Klaas en Piet heeft daarvoor gezorgd.” Sterre stopt met seinen en kijkt Stuiters aan. “Heb jij helemaal zelfstandig een gesprek gevoerd,” vraagt ze verwonderd. Het ging helemaal vanzelf, antwoord ik haar knikkend. “Wat ben ik trots op je.”

De dokter constateert dat Professor Plof nog van geluk mag spreken. Hij heeft wel twee zwaar gekneusde handen aan overgehouden en de dokter schrijft hem volledige rust voor.

Dat wordt een drukke tijd voor Rozemarijn. Maar gelukkig zijn er hulptroepen. Niet alleen alle medebewoners van Hotsjietonia helpen op hun eigen manier mee. Ook Stuiters helpt en nodigt ook de bevers uit om te komen assisteren.